

ПРОБЛЕМИ ВІДТВОРЕННЯ ТА ОХОРОНИ НИЖНЬОДНІПРОВСЬКИХ ШТУЧНИХ ЛІСОВИХ МАСИВІВ

*Тимошук І.В., Малєєв В.О.
Херсонський державний аграрний університет*

Як відомо, ліси займають близько третини території Землі і, не зважаючи на негативний антропогенний вплив, являють собою центри рослинного та тваринного біорізноманіття. Лісова рослинність забезпечує основу кругообігу енергії, речовини та інформації біосфери. Загалом все що вживає і має людина вона отримує із ресурсів біорізноманіття [1]. Ліси несуть у собі різного роду цінності, одні з яких повинні забезпечувати фізіологічні процеси людини та підвищувати комфортність життя (житло, меблі, одяг), а інші є нематеріальними — духовні, естетичні, світоглядні, культурні, мовні, психологічні, оздоровчі, виховні, освітні, наукові, та ін.

Оцінюючи сучасний стан лісів Херсонщини, можна стверджувати про необхідність негайного втручання органів місцевої влади щодо виправлення ситуації, що склалась на даному етапі лісогосподарування. Основні площі лісів насаджувались тут для закріплення Нижньодніпровських пісків, які розтягнулись вздовж лівого берега течії Дніпра майже на 150 км від Каховки до берегів Чорного моря. Ці піски завжди завдавали шкоди сільському господарству. Роботи щодо насадження лісових масивів проводяться з 1834 року і до сьогодні. У сучасному лісовому господарстві Херсонщини виник ряд проблем антропогенного та екологічного характеру.

Фундаментальною проблемою є нестача фінансування щодо утримання лісового фонду Херсонщини у належному стані. Важливою проблемою є нанесення шкідниками збитків фізичному стану лісів. Також гостро стоїть питання несанкціонованого вирубування лісу, що має катастрофічні показники в багатьох лісових господарствах. На жаль, відтворення Нижньодніпровських лісів також потребує відповідного фінансування. Важливим є також питання щодо забруднення лісів відпочиваючими та населенням прилягаючих територій. Існує також проблема фізичного та морального зносу техніки і окремих механізмів в лісових господарствах. Деревооброблювальна техніка не оновлювалась більше 40 років.

Санітарний стан лісів слід вважати незадовільним. За даними Цюрупинського державного лісомисливського господарства (ДЛМГ) щорічно збільшується загальний запас сухоостою і пошкодженого лісу. Збільшується також кількість зареєстрованих осередків шкідників і хвороб лісу. Окрема проблема надзвичайні ситуації, що негативно впливають на стан лісів Херсонщини. Це і кислотні дощі, і підтоплені території, сезонно — циклічні вітрові та штучні пожежі. Жакхливим є те що під виглядом горільників надається право вирубувати ліси та продавати їх. Значна кількість лісосировини елементарно розкрадається із зумисне підпалених угідь. За статистикою у Великокопанівському ДЛМГ за період 2002 –2003 років від пожеж втрачено 45,4 га лісу [2].

Першочергові заходи щодо підвищення екологічної стійкості існуючих біогеоценозів повинні включати :

- подальше впровадження та удосконалення системи регіонального моніторингу ;
- створення рекреаційних зон європейського рівня у мальовни-

чих місцях Нижньодніпровських лісів;

– продовження науково — дослідницьких робіт щодо інтродукції та поширення нових видів рослин та тварин.

Література

1. Збереження і невиснажливе використання біорізноманіття України: стан та перспективи // За ред. Ю.Р. Шеляг-Сосонко. — К.: Хімджест, 2003. — 248 с.
2. Полуфакін А. Горимо чи підпалюємо? // Вісник Олешшя — від 15.05.2004. — С. 4.

З ІСТОРІЇ КУЛЬТУРИ СТАРОДАВНЬОГО ЗЛАКУ

Титаренко В.П.

Полтавський державний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Характер того або іншого народу залежить не стільки від профілю й забарвлення обличчя його представників, скільки від того, чим він харчується. У кожного народу є свій хліб-годувальник. Вирощування головного хліба і його переробка вимагають певного інструментарію, певних навичок. Особливості агротехніки вирощування провідної сільськогосподарської культури накладають відбиток на весь господарський уклад, навіть на державний устрій і спосіб життя населення.

Самобутня культура індіанців дала людству чимало плодів успішної інтродукції харчових рослин: маїсу, помідорів, картоплі, батату... Встановлено, що із всіх інших корисних рослин інки, наприклад, насамперед поважали маїс. І не тільки інки. Ще попередники майя — обробляли цю культуру по всьому Мексиканському нагір'ю і на півострові Юкатан.

Ацтеки на півдні Північної Америки, майя в Центральній Америці, інки на території нинішнього Перу все своє благополуччя засновували на розведенні маїсу. Він був основною їжею цих зниклих народів. І не тільки цих. 7-8 тисяч років тому, у період розквіту перших цивілізацій Західного континенту, він був повсюдно розповсюдженим злаком. Фрески й статуї, що зображували знаряддя праці хліборобів, писемні пам'ятки свідчать про високу культуру маїсу.

Специфіка "маїсового" типу цивілізації полягала в тому, що природна основа для створення господарських комплексів — рослини й тварини, які могли бути одомашнені, — в Америці зовсім інша, ніж та, якою володіли мисливці-збирачі Старого Світу. Навіть дикий ячмінь при сприятливих умовах на Близькому Сході давав майже стільки ж зерна, скільки культурний. А на те, щоб головний індійський злак став високоврожайним, витрачено багато тисяч років величезної селекційної роботи.

Американський хліб був дуже нелегким, але вдячним. Поява "одомашненої" кукурудзи стала одним з перших і самих ґрунтовних ланок у тій тривалій еволюції, яка привела до становлення високих культур майя, ацтеків та інків.

Оскільки європейські хліба спочатку не прижилися на Західному континенті, колоністи протягом перших років терпіли жорстокі нестатки. І прибульці через океан напевно загинули б, якби не кукурудза, які